

Lovtidende A

2018

Udgivet den 14. april 2018

12. april 2018.

Nr. 270.

Bekendtgørelse af lov om jagt og vildtforvaltning¹⁾

Herved bekendtgøres lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 26. januar 2017, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1553 af 19. december 2017.

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Lovens formål er at sikre arts- og individrige vildtbestande og skabe grundlag for en bæredygtig forvaltning heraf ved

- 1) at beskytte vildtet, særlig i yngletiden,
- 2) at sikre kvantiteten og kvaliteten af vildtets levesteder gennem oprettelse af vildtreservater og ved på anden måde at etablere, retablere og beskytte vildtets levesteder og
- 3) at regulere jagten således, at den sker efter økologiske og etiske principper og under varetagelse af hensynet til beskyttelse af vildtet, især af sjældne og truede arter.

Stk. 2. Ved lovens administration skal hensynet til befolkningens rekreative behov afvejes over for hensynet til beskyttelse af vildtet.

§ 2. Lovens regler om vildt gælder for pattedyr og fugle, herunder trækfugle, som er naturligt forekommende i den danske natur. Reglerne gælder også for pattedyr og fugle, som er udsat eller er undsluppet menneskelig varetægt, og som har etableret vildtlevende, reproducerende bestande i naturen, medmindre de traditionelt betragtes som husdyr.

Stk. 2. Lovens regler om jagt gælder for alle handlinger, der med egnet middel har til formål at efterstræbe vildt, uanset om der i forbindelse med jagten fanges eller nedlægges vildt.

Kapitel 2

Generelle vildtforvaltningsbestemmelser

§ 3. Jagt må kun drives på vildt, der er fastsat jagttid for, og kun inden for den jagttid, der er fastsat for arten.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte jagttid for de enkelte vildtarter ud fra følgende principper:

- 1) Jagt på fugle må ikke være i strid med de beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i disses udbredelsesområder.
- 2) Jagt på fugle skal tilgodese en fornuftig udnyttelse og være økologisk afbalanceret.
- 3) Der må ikke drives jagt på fugle i yngletiden og på fugle under træk til redebygningsstedet.
- 4) Der bør ikke fastsættes jagttid på sjældne eller truede arter.
- 5) Arter, der generelt eller lokalt har et utilfredsstillende lavt bestandsniveau, bør beskyttes.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler, der udvider, begrænser eller ophæver jagttiden for de enkelte vildtarter inden for nærmere afgrænsede områder samt på fiskeriterritoriet eller dele heraf.

§ 4. Jagt må kun finde sted i tiden fra solopgang til solnedgang.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan for visse bestemte vildtarter fastsætte regler, der udvider eller begrænser det tidsrum, der er nævnt i stk. 1. Reglerne kan omfatte hele landet, nærmere afgrænsede områder, fiskeriterritoriet eller dele heraf.

§ 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at visse vildtarter i nærmere bestemte områder kun må jages efter tilladelse fra ministeren.

§ 6. Med henblik på at beskytte vildtet eller regulere udnyttelsen heraf kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, herunder forbud mod

- 1) udsætning, indfangning og hold af vildt,
- 2) handel med og besiddelse af vildt og dele heraf og
- 3) indsamling af, handel med og besiddelse af æg fra fuglevildt.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kontrol med og registrering af hold af vildt, herunder

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

regler om, at ministeren uden retskendelse kan lade udtage prøver af individer af bestemte vildtarter.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om biotopplaner.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kun personer, som har gennemgået et kursus, kan udsætte fuglevildt. Miljø- og fødevareministeren kan endvidere fastsætte regler om kursus i udsætning af fuglevildt.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om aflevering af vildt, der findes død i naturen.

Stk. 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om registrering af private ægsamlinger.

Stk. 7. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at kun personer eller virksomheder, der af ministeren har fået autorisation hertil, må behandle og pleje tilskadekommet vildt. Der kan tillige fastsættes regler om, at autorisation kan nægtes eller tilbagekaldes.

§ 6 a. Yngle- eller rasteområder for de pattedyr, der er nævnt i bilag 1, må ikke ødelægges eller beskadiges.

Stk. 2. Fugles reder må ikke forsætligt ødelægges, beskadiges eller fjernes. Æg må ikke forsætligt ødelægges eller beskadiges.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om fældning af visse træer og forbud mod ødelæggelse eller beskadigelse af redesteder og yngle- eller rasteområder.

§ 7. De pattedyr, der er nævnt i bilag 1, må ikke forsætligt forstyrres med skadelig virkning for arten eller bestanden. Forbuddet gælder i forhold til alle livsstadier af de omfattede dyrearter.

Stk. 2. Fugle må ikke forsætligt forstyrres med skadelig virkning for arten eller bestanden.

§ 8. Billed- og lydoptagelser samt registrering og iagttagelse ved reder og ynglepladser må ikke ske på en sådan måde, at vildtet og dets yngel forulempes.

§ 9. Mærkning af vildt må kun foretages efter tilladelse fra miljø- og fødevareministeren.

§ 9 a. Miljø- og fødevareministeren iværksætter de bevaringsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at det ikke medfører en væsentlig negativ virkning for bevaringsstatus for de pattedyr, som er nævnt i bilag 1 til loven, når de utilsigtet indfanges eller slås ihjel. Bevaringsforanstaltninger iværksættes på grundlag af overvågning eller yderligere undersøgelser.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren iværksætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at indsamling i naturen af enheder af de pattedyr, som er nævnt i bilag 2 til loven, og udnyttelsen heraf er forenelig med hensynet til at bevare disse arter.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler for at gennemføre foranstaltninger som nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan etablere en rådgivningsordning, der rådgiver om beskyttelse af de pattedyr, der er nævnt i lovens bilag 1.

§ 10. Vildtarter, der ikke er fastsat jagttid for, må kun konserveres af personer eller virksomheder, der af miljø- og

fødevareministeren har fået autorisation til erhvervsmæssig konservatorvirksomhed.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om autorisationsordningen, herunder om digital registrering af visse arter m.v. og om, at autorisation kan nægtes eller tilbagekaldes.

§ 11. Personer, der af miljø- og fødevareministeren bebyrdes til at opspore og aflive nødstedt vildt, har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til privat område.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om opsporing og aflivning af nødstedt vildt.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om udstedelse og tilbagekaldelse af den legitimation, der er nævnt i stk. 1.

§ 12. Til fremme af de interesser, som loven tilsigter at varetage, kan miljø- og fødevareministeren yde tilskud til

- 1) ophjælpning af vildtbestanden, herunder forbedring af vildtets levesteder,
- 2) oplysning om jagt og vildtpleje,
- 3) landsdækkende jagtforeninger,
- 4) gennemførelse af forvaltningsplaner for sjældne eller truede vildtarter,
- 5) forskning, uddannelse og overvågning og
- 6) andre jagt- og vildtforvaltningsformål efter miljø- og fødevareministerens nærmere bestemmelse.

Kapitel 3

Jagtretten

§ 13. Ingen må jage, hvor den pågældende ikke har jagtret, medmindre den jagtberettigedes samtykke foreligger.

§ 14. Jagtretten på en ejendom tilkommer ejendommens ejer.

Stk. 2. På ferske vande, der ikke er undergivet særlig ejendomsret, tilkommer jagtretten ejerne af de tilstødende ejendomme, således at en ejer har jagtret på den del af vandet, der ligger nærmere den pågældendes ejendom end nogen anden ejendom.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse i det omfang, jagtretten i medfør af de hidtil gældende regler tilkommer andre.

§ 15. Enhver med fast bopæl i Danmark har ret til at drive ikkeerhvervsmæssig jagt på fiskeriterritoriet som fastlagt ved lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium. Jagtretten gælder fra højeste daglige vandstandslinje.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 gælder dog ikke, hvis jagten fra ældre tid tilkommer den eller de jagtberettigede på de tilgrænsende landarealer.

Stk. 3. Betingelsen i stk. 1 om fast bopæl her i landet gælder ikke for personer, som er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS's regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, og som derved har opnået en nærmere tilknytning til landet.

§ 16. Der må ikke drives jagt på eller fra offentlig vej eller sti.

Stk. 2. Det er dog tilladt at tilegne sig vildt, der er beskudt på egen jagtgrund, når det falder på tilgrænsende offentlig vej eller sti.

§ 17. Den, der har beskudt vildt på sin egen jagtgrund, må ikke tilegne sig vildtet, når det falder på en anden persons jagtgrund. Ejeren eller den jagtberettigede skal snarest muligt underrettes om vildtet.

§ 18. Der må ikke drives jagt på eller fra et sammenhængende areal, der er mindre end 1 ha. Et areal anses for sammenhængende, uanset at det gennemskæres af vej eller jernbane, når disse lovligt kan krydses til fods.

Stk. 2. Kun ejendommens ejer og dennes husstand må drive jagt på eller fra et sammenhængende areal, jf. stk. 1, 2. pkt., der er mindre end 5 ha. Hvis jagtretten er overdraget sammen med brugsretten til ejendommen, må jagten kun drives af den, der har brugsretten, og dennes husstand.

Stk. 3. Begrænsningerne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis der er indgået aftale om, at jagten på arealet udøves sammen med jagten på tilgrænsende arealer, således at det samlede areal overstiger de nævnte arealgrænser. Tilstedeværelsen mellem arealerne af vej eller jernbane, der lovligt kan krydses til fods, medfører ingen begrænsninger i adgangen til at indgå aftale.

Stk. 4. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke for øer, der er mindre end 1 ha, når jagt er tilladt på det omkringliggende fiskeriterritorium eller dele heraf.

Stk. 5. På arealer, der ejes af mindst 4 personer i fællesskab, må der ikke drives jagt, medmindre der er indgået en skriftlig aftale om jagtudøvelsen, som er tiltrådt af mindst 3/4 af ejerne.

Stk. 6. Reglen i stk. 5 gælder ikke, hvis der til en anpart er knyttet rådighed over en bestemt, afgrænset del af arealet. Jagt på sådanne delarealer er omfattet af reglerne i stk. 1-3.

Stk. 7. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om udøvelse af jagt i nærheden af indhegninger, bure og lignende, hvor der opdrættes eller har været opdrættet vildt.

§ 19. Der må ikke under jagt afgives skud inden for en afstand af 50 m fra beboelsesbygninger, medmindre der foreligger samtykke fra beboeren.

Stk. 2. På fiskeriterritoriet må der ikke drives jagt inden for en afstand af 100 m fra arealer, der har status som sommerhusområde, og 500 m fra arealer, der har status som byzone.

§ 20. Grundejerens jagtret må ikke afhændes særskilt eller på anden måde varigt adskilles fra ejendomsretten.

Stk. 2. Ejeren kan dog overdrage jagtretten til andre for et bestemt tidsrum, der ikke må overstige 30 år ad gangen.

Stk. 3. Ved overdragelse af brugsretten til en ejendom eller dele heraf skal jagtretten, for så vidt den tilkommer ejendommens ejer, anses for omfattet af brugsretten, medmindre andet er aftalt.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at overdragelse af retten til jagt på bestemte vildtarter kun kan ske for et nærmere fastsat tidsrum.

§ 21. Hvis jagtretten i medfør af de hidtil gældende regler tilkommer en anden end ejendommens ejer, kan ejeren kræve jagtretten afløst ved betaling af et beløb, der svarer til den kapitaliserede værdi af jagtlejen på afløsningstidspunktet.

Stk. 2. Hvis indehaveren af jagtretten ikke vil anerkende afløsningen, skal vedkommende anlægge sag ved de almindelige domstole inden 6 uger fra modtagelsen af kravet om afløsning. I modsat fald er afløsningen bindende fra udløbet af de 6 uger. Sagsanlæg inden for fristen har opsættende virkning.

Kapitel 4

Jagtrettens udøvelse

§ 22. Ingen må jage på en måde, der

- 1) udsætter vildtet for unødige lidelser,
- 2) skader personer, husdyr eller genstande eller udsætter personer for nærliggende fare for at blive skadet eller
- 3) medfører haglnedfald på anden persons bolig, have eller gårdsplads.

Stk. 2. Personer under 18 år, der har gyldigt jagttegn, må kun udøve jagt i følge med en person over 18 år, der også har gyldigt jagttegn.

§ 23. Nedlæggelse eller ombringelse af vildt må kun finde sted med skydevåben.

Stk. 2. Rovfugle og ugler må ikke anvendes til jagt.

Stk. 3. Jagt må ikke finde sted ved anvendelse af levende lokkedyr.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke typer våben og ammunition der må anvendes, om salg af visse typer ammunition og om, at visse typer ammunition ikke må medtages på jagt.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om jagt med visse arter af rovfugle.

Stk. 6. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anvendelse af hjælpemidler, lokkemidler og lignende til jagt, herunder forbud mod at anvende visse midler.

§ 24. Ved jagt med glatløbet haglgevær på ikkeklovbærende vildt på og fra landarealer og i rør- og sivbevoksningskal skal egnet apportionerende hund medbringes.

§ 25. Jagt må ikke finde sted fra motordrevet køretøj og luftfartøj.

§ 26. Jagt fra motordrevet fartøj må ikke finde sted på søer og andre ferske vande.

§ 27. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om jagtformer, herunder forbyde særlige jagtformer inden for bestemte områder.

§ 28. Udfodring af vildt med jagt for øje må ikke finde sted. Vildt må ikke beskydes på jorden eller på vandet i umiddelbar nærhed af foderplads.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om fodring, herunder om, hvilke typer foder der kan anvendes, om indretning af foderpladser og om placering af foder.

§ 29. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om jagt fra platforme og andre kunstige skjul, herunder reg-

ler om forbud mod at medtage jagtvåben på platforme og i andre kunstige skjul.

§ 30. Hegn, der tillader passage af vildt, skal indrettes således, at vildtets mulighed for passage er ens fra begge sider af hegnet.

Stk. 2. Undtaget fra reglen i stk. 1 er

- 1) hegn, der er etableret i forbindelse med udsætningspladser for vildt,
- 2) hegn, der har til formål at hindre vildtets adgang til skovkulturer, og
- 3) hegn langs veje og jernbaner.

§ 31. Uvedkommende må ikke færdes med skydevåben eller fangstredskaber på en anden persons jagtgrund uden for de veje og stier, der er åbne for almindelig færdsel. I skove er færdsel med skydevåben eller fangstredskaber dog kun tilladt på de offentlige veje, der fører gennem skoven.

Stk. 2. Reglerne i naturbeskyttelsesloven om offentlighe-
dens adgang til naturen giver ikke adgang til at medbringe skydevåben eller fangstredskaber.

§ 32. Den jagtberettigede er beføjet til selv eller ved sine folk at anholde enhver, der overtræder § 13, og føre den pågældende til politiet. Samme beføjelse tilkommer brugeren af arealet, selv om denne ikke har jagtret. Brugeren skal underrette den jagtberettigede om den skete anholdelse.

Stk. 2. Den anholdt kan fratages skydevåben og andre jagtredskaber samt skudt eller fanget vildt, som den pågældende er i besiddelse af ved anholdelsen. De nævnte genstande skal straks afleveres til politiet, der foranlediger, at der træffes afgørelse om eventuel beslaglæggelse.

Kapitel 5

Vildtreservater

§ 33. Miljø- og fødevareministeren opretter ved bekendtgørelse vildtreservater på landjorden, i ferske vande og på fiskeriterritoriet for at beskytte og ophjælpe landets vildtbestande og sikre raste- og fødesøgningsområder for trækken-
de fugle.

Stk. 2. Reglerne for et vildtreservat skal indeholde bestemmelser om jagt, færdsel og ophold samt oplyse om reservatets beliggenhed.

Stk. 3. Reglerne sendes til ejerne og brugerne af de ejendomme, som de omfatter. Ministeren lader dem tinglyse på de pågældende ejendomme.

Stk. 4. Når der er sket offentliggørelse efter stk. 3, skal reglerne overholdes af alle og enhver.

§ 34. Miljø- og fødevareministeren fastsætter erstatning til ejere og brugere af de ejendomme, der er omfattet af et vildtreservat, for det tab, som oprettelsen af reservatet påfører dem. Erstatningen afholdes af staten.

Stk. 2. Erstatningsbeløb forrentes fra datoen for ministerens afgørelse, og indtil erstatningen udbetales, med en årlig rente, der svarer til Danmarks Nationalbanks diskonto.

§ 35. Miljø- og fødevareministerens afgørelse om erstatning kan påklages til den taksationskommission, der er nævnt i naturbeskyttelseslovens § 46.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

§ 36. Miljø- og fødevareministeren kan nedlægge et vildtreservat, når de omstændigheder, der begrundede oprettelsen, ikke længere er til stede. Nedlæggelse af et reservat bekendtgøres i Statstidende og i et eller flere af de dagblade, der er mest udbredt på egnen. Ministeren lader reglerne aflyse af tingbogen.

Stk. 2. Hvis nedlæggelse sker efter begæring fra ejendommens ejer, kan det gøres betinget af, at ejeren betaler et beløb til staten. Beløbet, som fastsættes af miljø- og fødevareministeren under hensyntagen til den gevinst, der tilføres ejendommen ved nedlæggelse af vildtreservatet, kan ikke overstige den tidligere tilkendte erstatning. Reglerne i § 35 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Vildtskader

§ 37. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om regulering af vildt. Hvis der ikke findes tilfredsstillende alternativer til reguleringen, kan regulering foretages for at

- 1) imødegå fare for mennesker eller menneskers sundhed,
- 2) imødegå risiko for smitte af mennesker eller dyr,
- 3) imødegå risiko for luftfartssikkerheden,
- 4) beskytte flora og fauna og
- 5) hindre omfattende skader på bebyggelse, afgrøder, husdyr, skove, fiskeopdræt eller fiskeri- og vandområder.

Stk. 2. For de arter, der er nævnt i bilag 1, må regler efter stk. 1 ikke hindre opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan ved fastsættelse af regler efter stk. 1 fravige reglerne i kapitel 2, 3, 4 og 7.

§ 38. Miljø- og fødevareministeren kan pålægge en grundejer at foretage nærmere angivne foranstaltninger til varetagelse af de hensyn, der er nævnt i § 37.

Stk. 2. Hvis ejeren ikke udfører foranstaltningen, kan miljø- og fødevareministeren lade den foretage.

Kapitel 7

Jagttegn

§ 39. Vildt må kun beskydes af personer, der har jagttegn. Jagttegn udstedes af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Jagttegn skal medbringes under jagt sammen med fotolegitimation og skal på forlangende vises til politiet.

§ 40. Jagttegn, kan udstedes til personer, som

- 1) har fast bopæl i Danmark,
- 2) er fyldt 16 år,
- 3) er i besiddelse af den nødvendige synsevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige førlighed,
- 4) ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til almindeligt forekommende vildtarter, til reglerne om jagt og vildtforvaltning, herunder de jagtetske principper, samt har vist at have færdighed i betjeningen af glatløbede skydevåben og

5) har fået samtykke hertil fra justitsministeren.

Stk. 2. Jagttegn til personer under 18 år må kun udstedes, hvis indehaveren af forældremyndigheden har givet tilladelse hertil.

Stk. 3. Jagttegn, der ved påtegning giver tilladelse til jagt med haglgevær, jagtriffel eller bue, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af haglgevær, jagtriffel eller bue. Det samme gælder udstedelse af jagttegn til personer, der uden at have bestået en haglskydeprøve eller riffelprøve har opnået ret til påtegning på jagttegnet om tilladelse til jagt med haglgevær eller jagtriffel i henhold til tidligere gældende regler og uden afbrydelse har været optaget i Jagttegnsregistret som jagttegnsberettiget.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om jagtprøven, jf. stk. 1, nr. 4, og om haglskydeprøven, riffelprøven og buejagtprøven, jf. stk. 3. Der kan herunder fastsættes regler om udstedelse af jagttegn til personer, der ikke har fast bopæl i Danmark. Miljø- og fødevareministeren fastsætter endvidere regler om udstedelse af jagttegn og om jagttegnets udseende og indhold.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af samtykke efter stk. 1, nr. 5.

§ 41. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om gyldighedstiden for jagttegn.

Stk. 2. Efter udløbet af gyldighedstiden kan jagttegnet fornyes, hvis indehaveren stadig opfylder betingelserne for at erhverve jagttegn og har indberettet vildtudbytte i henhold til § 43.

Stk. 3. Fornyelse af jagttegn kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger en eller flere prøver, jf. § 40, stk. 3.

§ 42. Miljø- og fødevareministeren kan inddrage et jagttegn, hvis det skønnes, at den pågældende ikke længere opfylder betingelserne efter § 40, stk. 1, nr. 3, for at erhverve jagttegn.

Stk. 2. Generhvervelse af jagttegn, der er inddraget efter stk. 1, kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger en eller flere prøver, jf. § 40, stk. 3. Det samme gælder, hvis retten til at have eller erhverve jagttegn er frakendt ved dom i medfør af § 55, stk. 1.

§ 43. Personer, der har jagttegn, skal årligt indberette deres vildtudbytte til miljø- og fødevareministeren.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om indholdet og formen af samt tidspunktet for indberetningen, herunder at indberetningen skal ske digitalt. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om fravigelse af kravet i stk. 1 i det tilfælde, hvor en jagttegnsberettiget efter 1 eller flere år uden indløsning af jagttegn vil forny sit jagttegn.

§ 44. Personer, der har jagttegn, skal være dækket af en ansvarsforsikring i et forsikringsselskab, der lovligt kan udøve forsikringsvirksomhed her i landet. Forsikringen skal dække krav om erstatning og godtgørelse for skader, der forvoldes ved skudafgivelse under jagt.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om forsikringsordningen.

§ 45. Miljø- og fødevareministeren opkræver ved udstedelse og fornyelse af jagttegn en årlig afgift, hvis størrelse fastsættes af ministeren. Samtidig hermed kan ministeren opkræve den årlige præmie for den ansvarsforsikring, der er nævnt i § 44.

Stk. 2. Midlerne fra jagttegnsafgiften anvendes til hel eller delvis dækning af udgifterne ved varetagelse af lovens formål, herunder til sikring af vildtet og vildtets levesteder, tilskud efter § 12, oprettelse og drift af vildtreservater efter § 33 og § 34, konsulentvirksomhed på jagt- og vildtforvaltningsområdet samt vildtbiologisk forskning og overvågning, herunder til bygningsmæssige rammer for vildtbiologisk forskning og overvågning. Desuden afholdes udgifter til lovens administration i det omfang, de ikke er dækket af gebyrer efter § 53.

Kapitel 8

Administration

§ 46. Miljø- og fødevareministeren kan i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 4, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, § 24, § 26, § 28, stk. 1, og § 30, stk. 1.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan, hvis der ikke findes et tilfredsstillende alternativ, gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 6 a, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1 og 2, § 8 og § 25 for at

- 1) imødegå fare for mennesker eller menneskers sundhed,
- 2) imødegå risiko for smitte af mennesker eller dyr,
- 3) imødegå risiko for luftfartssikkerheden,
- 4) beskytte flora og fauna,
- 5) hindre omfattende skader på bebyggelse, afgrøder, husdyr, skove, fiskeopdræt eller fiskeri- og vandområder,
- 6) tillade, på strengt kontrollerede betingelser, at indfange, besidde eller anvende bestemte arter af fugle i mindre mængder,
- 7) fremme forskning og undervisning,
- 8) genoprette en bestand, genudsætte eller opdrætte arter af fugle og de i bilag 1 til loven nævnte arter eller
- 9) tillade indsamling eller opbevaring af enheder af de arter, der er nævnt i bilag 1 til loven, i et begrænset og specificeret antal og under strengt kontrollerede betingelser.

Stk. 3. For de arter, der er nævnt i bilag 1, må fravigelse efter stk. 2 ikke hindre opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan, af andre årsager end nævnt i stk. 2, i ganske særlige tilfælde gøre undtagelse fra § 25.

§ 46 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af bestemmelserne i § 4, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, §§ 24, 26 og 28 og § 30, stk. 1, med henblik på iværksættelse af tidsbegrænsede nationale eller lokale initiativer til brug for forsknings-

mæssig afprøvning af jagt- og vildtforvaltningsformer og jagtrejskaber og –metoder.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om de nærmere rammer og vilkår for de initiativer, der er nævnt i stk. 1, herunder regler om pligt til indberetning.

§ 47. Miljø- og fødevareministeren påser, at loven og de regler, der udstedes i medfør af loven, overholdes.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren påser, at forbud og påbud efter loven efterkommes, og at vilkår, der er fastsat i tilladelser, overholdes.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

§ 48. Det påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af en ejendom at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 8 a.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan for ejerens regning lade et påbud om at berigtige et ulovligt forhold tinglyse på ejendommen. Når forholdet er berigtiget, skal ministeren lade påbudet aflyse af tingbogen.

Stk. 3. Når et ved dom meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold ikke efterkommes rettidigt og inddrivelse af tvangsbøder ikke kan antages at føre til, at påbudet efterkommes, kan miljø- og fødevareministeren foretage det nødvendige til forholdets berigtigelse for den forpligtedes regning.

§ 49. Miljø- og fødevareministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan bemyndige private organisationer til at udføre visse opgaver, der efter loven og regler udstedt i medfør af loven påhviler ministeren.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 2, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

Stk. 5. I regler, der er udstedt i medfør af § 11, stk. 2 og 3, kan det bestemmes, at afgørelser i henhold til reglerne ikke kan påklages.

Stk. 6. Miljø- og fødevareministeren kan efter forhandling med justitsministeren i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet efter denne lov fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager de pågældende opgaver.

§ 50. Miljø- og fødevareministeren eller personer, der af ministeren er bemyndiget hertil, har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme for at udøve de beføjelser, der er tillagt dem i denne lov eller i regler udstedt efter loven. Der skal så vidt muligt ske forudgående meddelelse til ejeren eller brugeren.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

§ 51. Miljø- og fødevareministeren nedsætter et vildtforvaltningsråd, der er rådgivende for ministeren i spørgsmål om jagt og vildtforvaltning.

Stk. 2. Rådets formand udpeges af miljø- og fødevareministeren.

Stk. 3. Rådets medlemmer udpeges af miljø- og fødevareministeren efter indstilling fra de nærmeste interesserede organisationer.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter en forretningsorden for rådet.

§ 52. Regeringen kan indgå overenskomster med fremmede stater om fælles foranstaltninger til opfyldelse af lovens formål.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler til opfyldelse af internationale overenskomster, der indgås i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

- 1) dispensationer kan meddeles efter § 4, stk. 1, § 6 a, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1 og 2, § 8, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, §§ 24-26, § 28, stk. 1, og § 30, stk. 1, jf. § 46,
- 2) dispensationer kan meddeles fra regler om vildtreservater udstedt i medfør af § 33,
- 3) oprettelse og nedlæggelse af vildtreservater kan finde sted efter § 33 og § 36 og
- 4) påbud efter § 38 kan meddeles.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren træffer passende foranstaltninger for at beskytte, opretholde eller genskabe tilstrækkelig forskelligartede og vidtstrakte levesteder for vilde fuglearter.

§ 52 a. Miljø- og fødevareministeren kan til opfyldelse af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet) ændre lovens bilag 1 og 2.

§ 52 b. Miljø- og fødevareministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, regler om tjenesteyderes forpligtelse til at give oplysninger til tjenestemodtagere.

§ 52 c. Ministeren kan fastsætte regler om, at anmeldelser, registreringer, ansøgninger og efterfølgende indberetninger i medfør af lovens regler eller regler udstedt i medfør heraf skal indsendes digitalt, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt mellem ministeren og ansøgerne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren kan udstede afgørelser og andre dokumenter i forbindelse med forhold som nævnt i stk. 1 uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at betalinger i medfør af lovens regler skal ske digitalt.

§ 53. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administrationen af loven, herunder den administration, der finder sted i henhold til bemyndigelse efter § 49, stk. 2.

Kapitel 8 a

Miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder

§ 53 a. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7, 10 og 11 i miljøskadeloven.

§ 53 b. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås den ansvarlige for driften, hvis skaden eller den overhængende fare for en skade skyldes uforsvarlig adfærd udvist af den pågældende.

§ 53 c. Den ansvarlige for driften skal i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade straks underrette miljø- og fødevareministeren om alle relevante aspekter ved situationen.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften skal, hvis en miljøskade er indtrådt, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren påser, at pligterne efter stk. 1 og 2 opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 53 f.

§ 53 d. Miljø- og fødevareministeren kan påbyde den ansvarlige for driften at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften kan herunder påbydes for egen regning at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfunden påvirkning af naturen eller miljøet.

§ 53 e. Påbud efter § 53 d kan meddeles, uanset om den ansvarlige for driften har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en påvirkning af naturen eller miljøet. I påbud-

det skal der fastsættes en pligt til retablering af ejendommen.

Stk. 2. Hvis den ansvarlige for driften ikke har rådighed over ejendommen, kan miljø- og fødevareministeren meddele den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser m.v. gennemføres ved den ansvarlige for driften. Påbuddet er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over ejendommen.

§ 53 f. Hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer miljø- og fødevareministeren afgørelse herom.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren offentliggør afgørelsen. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelsen.

§ 53 g. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer miljø- og fødevareministeren afgørelse herom, uanset at der ikke efter § 53 f kan træffes afgørelse om, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 53 h. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagefristen løber i samme tidsrum som klagefristen for afgørelsen efter miljøskadeloven, og klagen skal indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

§ 53 i. På anmodning fra en klageberettiget efter § 53 k, stk. 1, nr. 2-5, skal miljø- og fødevareministeren træffe afgørelse efter § 53 f eller § 53 g.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Ministeren kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

§ 53 j. Afgørelser efter dette kapitel kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 1-6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmel-

se, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 3. Når myndigheden videresender klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, sender den samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Miljø- og Fødevareklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 4. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Miljø- og Fødevareklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 5. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 2, 4. og 5. pkt., og stk. 3 ikke anvendelse.

Stk. 6. Klage har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet beslutter andet.

§ 53 k. Afgørelser efter dette kapitel kan påklages af

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) enhver, som har en væsentlig, individuel interesse i sagen,
- 3) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 4) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- 5) lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål.

Stk. 2. Ved klage efter stk. 1, nr. 3 og 4, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved at indsende vedtægter eller på anden måde.

Kapitel 9

Straf m.v.

§ 54. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, § 6 a, § 7, § 8, § 9, § 10, stk. 1, § 13, § 16, stk. 1, § 17, § 18, stk. 1, 2 og 6, 2. pkt., § 19, § 22, § 23, stk. 1-3, § 24, § 25, § 26, § 28, stk. 1, § 30, § 31, § 39, § 44, stk. 1, § 48, stk. 1, eller § 55, stk. 3,
- 2) modtager eller skaffer sig selv eller andre del i en vinding, der er erhvervet ved forsætlig overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, § 13 eller regler udstedt i medfør af § 6, stk. 1,
- 3) ved hjælp til transport, partering, afhændelse eller på lignende måde medvirker til at sikre en anden udbyttet af en forsætlig overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, § 13 eller regler udstedt i medfør af § 6, stk. 1,
- 4) udøver jagt i strid med § 18, stk. 5,
- 5) overtræder regler, som efter § 33 er fastsat for et vildtreservat,

- 6) i strid med § 11, stk. 1, eller § 50 modvirker adgangen til en ejendom,
- 7) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse efter loven eller efter regler udstedt i medfør af loven,
- 8) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er udstedt efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, eller
- 9) undlader at give underretning eller træffe foranstaltninger som nævnt i § 53 c.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt betydelig skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte, jf. § 1, stk. 1, eller fremkaldt fare derfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 52, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel, jf. stk. 2, nr. 2.

Stk. 6. Jagt, som udøves i strid med loven eller regler udstedt i medfør af loven, straffes, selv om der ikke ved jagten er fældet eller fanget noget vildt.

Stk. 7. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år.

Stk. 8. I sager om overtrædelse af loven og af regler udstedt i medfør af loven kan ransagning ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

§ 55. Ved dom for forsætlig overtrædelse af de regler, der er nævnt i § 54, stk. 1 og 3, kan der ske frakendelse af retten til at have eller erhverve jagttegn, hvis det begåede forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke fremtidig vil udøve jagt på forsvarlig måde. Det samme gælder ved dom for forsætligt under jagt at have forvoldt skade på anden person eller fare herfor samt ved dom for forsætligt dyrplageri efter dyreværnslovgivningen.

Stk. 2. Frakendelse af retten til jagttegn sker på tid fra 1 til 5 år, regnet fra endelig dom, eller indtil videre. Hvis retten er frakendt indtil videre, kan sag om fortsat frakendelse efter 5 års forløb indbringes for retten efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren dog tillade, at indbringelse for retten sker, inden femårsfristen er udløbet.

Stk. 3. Den, der er frakendt retten til jagttegn, eller den, hvis jagttegn er inddraget i medfør af § 42, stk. 1, skal aflevere jagttegnet til politiet.

§ 56. Overtrædelse af § 13, § 17, § 19, stk. 1, og § 31 påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

§ 57. Betales gebyrer efter § 53 og udgifter, som miljø- og fødevareministeren har krav på at få dækket efter § 48, stk. 2 og 3, ikke rettidigt, kan der opkræves morarenter på 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 58. Loven træder i kraft den 1. april 1994.

Stk. 2. Reglerne i § 18, stk. 1, 2 og 6, 2. pkt., træder dog først i kraft den 1. april 1997.

Stk. 3. Reglen i § 18, stk. 7, træder i kraft den 1. september 1993.

Stk. 4. Følgende lovbestemmelser ophæves:

- 1) lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovebekendtgørelse nr. 801 af 11. december 1987,
- 2) § 9, stk. 2, i lov nr. 386 af 6. juni 1992, dyreværnslov.

§ 59. Reglen i § 40, stk. 3, finder ikke anvendelse på jagttegnsindehavere, der ved lovens ikrafttræden har erhvervet tilladelse til at besidde jagtriffel.

§ 60. Regler, der er udstedt i medfør af den hidtil gældende lov om jagt og vildtforvaltning, jf. § 58, stk. 4, nr. 1, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt efter denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 61. Afgørelser efter den hidtil gældende lov om jagt og vildtforvaltning, jf. § 58, stk. 4, nr. 1, bevarer deres gyldighed, indtil der efter denne lov eller efter regler udstedt efter loven træffes nye afgørelser. Overtrædelse af afgørelserne straffes efter de hidtil gældende regler.

§§ 62-63. (Udelades)

§ 64. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 12 af 12. januar 1997 (Jagt på små arealer)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. april 1997.

Lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 2005.

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2005, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 564 af 24. juni 2005 (Udmøntning af kommunalreformen i en række love på natur- og miljøområdet)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Stk. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2-8. (Udelades)

Lov nr. 1571 af 20. december 2006 (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 507 af 17. juni 2008 (Implementering af miljøansvarsdirektivet)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 3.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 508 af 17. juni 2008 (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 514 af 12. juni 2009 (Beskyttelse af visse dyrearter m.v.)¹⁰⁾, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Loven træder i kraft den 1. oktober 2009.

Lov nr. 1383 af 21. december 2009 (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område)¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Loven træder i kraft den 28. december 2009.

Lov nr. 484 af 11. maj 2010 (Ændringer som følge af lov om Natur- og Miljøklagenævnet m.v.)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. Verserende sager i Naturklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter lov om Natur- og Miljøklagenævnet af Natur- og Miljøklagenævnet med den i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet nævnte sammensætning. I sager, hvor Naturklagenævnet har afholdt besigtigelse i en sag om fredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6, sammensættes Natur- og Miljøklagenævnet med deltagelse af de nævnsmedlemmer, der deltog i besigtigelsen.

Stk. 6. (Udelades)

Stk. 7. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 1273 af 21. december 2011 (Digital annoncering, obligatorisk digital kommunikation, afskæring af klageadgang)¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 20

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Lov nr. 580 af 18. juni 2012 (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet m.v.)¹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Loven finder anvendelse på afgørelser truffet i 1. instans efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 86 af 28. januar 2014 (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videreledning af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet)¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 26

Stk. 1. (Udelades)

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-6, § 7, nr. 2 og 3, og §§ 8-25.¹⁶⁾

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse for klager over afgørelser, der træffes, før loven træder i kraft. For sådanne klager finder de hidtidige regler anvendelse.

Lov nr. 736 af 25. juni 2014 (Samling af visse af politiets opgaver i opgavefællesskaber og bortsals af hittegods ved offentligt tilgængelig internetauktion m.v.)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. (Udelades)

Stk. 2. §§ 1-4, § 5, nr. 1, og §§ 6-11 træder i kraft den 1. juli 2014.

Lov nr. 1373 af 16. december 2014 (Styrkelse af vildtudbytteindberetning m.v.)¹⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2015.

Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet¹⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan efter høring af miljø- og fødevareministeren fastsætte overgangsregler.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler, der er fastsat i henhold til hidtil gældende regler, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Verserende klagesager i Natur- og Miljøklagenævnet eller Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der ikke er færdigbehandlet ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i denne lov. Dette gælder dog ikke verserende klagesager ved Natur- og Miljøklagenævnet, som ved lovens ikrafttræden skal færdigbehandles og afgøres af Planklagenævnet, jf. § 1 i lov om Planklagenævnet.

Stk. 7. (Udelades)

Lov nr. 1553 af 19. december 2017 (Mulighed for fastsættelse af nærmere regler med visse rovfugle, jagttider, tidsbegrænsede initiativer, jagtformer, fodring af vildt og ændring af regler om jagttegn samt ophævelse af krav om dispensation til visse til- og ombygninger inden for skovbyggelinjen i landzone)²⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Miljøstyrelsen, den 12. april 2018

HANS CHRISTIAN KARSTEN

/ Anne-Marie Vægter Rasmussen

-
- 2) Lovændringen ændrer § 18.
 - 3) Lovændringen ændrer § 50.
 - 4) Lovændringen ændrer § 57.
 - 5) Lovændringen ændrer § 54.
 - 6) Lovændringen ændrer § 49.
 - 7) Lovændringen ændrer §§ 48 og 54 og indsætter nyt kapitel 8 a (§§ 53 a-53 k).
 - 8) Lovændringen ændrer §§ 3, 33, 37, 46, 52 og 54 og indsætter ny § 9 a og bilag 1 og 2.
 - 9) Lovændringen ændrer § 57.
 - 10) Lovændringen ophæver fodnote 1 og 2 til lovens titel, indsætter fodnote 1 til lovens titel, § 6, stk. 3-5, § 6 a, § 9 a, stk. 4, § 15, stk. 3, § 52, stk. 4, nr. 2, og § 52 a, og ændrer § 6, stk. 3 og 4, § 7, § 46, stk. 2, § 52, stk. 4, nr. 1, § 52, stk. 4, nr. 2 og 3, og § 54, stk. 1, nr. 1.
 - 11) Lovændringen indsætter § 52 a.
 - 12) Lovændringen ophæver § 53 j, stk. 4 og 5. Lov nr. 1608 af 22. december 2010 vedrører en ny affattelse af ikrafttrædelsesbestemmelsen for lov nr. 484 af 11. maj 2010, hvor det er bestemt, at lov nr. 484 af 11. maj 2010 træder i kraft den 1. januar 2011.
 - 13) Lovændringen ændrer § 10, stk. 2, § 33, stk. 1 og stk. 3, § 43, stk. 2, indsætter § 52 c, og ændrer § 53 f, stk. 2.
 - 14) Lovændringen ændrer § 53 j stk. 2 og indsætter stk. 3, hvorved stk. 3 bliver til stk. 4.
 - 15) Lovændringen ændrer § 53 j, stk. 2, 1.pkt. og indsætter ny § 53 j, stk. 4 og 5.
 - 16) Ændringen af § 53 j, stk. 2, 1. pkt. og § 53 j, stk. 4 og 5, trådte i kraft den 28. januar 2015, jf. bekendtgørelse nr. 57 af 23. januar 2015 om ikrafttræden af lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage samt obligatorisk videreførelse af klage over lokalplan til Natur- og Miljøklagenævnet m.v.).
 - 17) Lovændringen indsætter ny § 49, stk. 6.
 - 18) Lovændringen ændrer § 41, stk. 2, § 43, stk. 2, § 54, stk. 1, nr. 1 og § 55, stk. 2, 2. pkt.
 - 19) Lovændringen, hvis § 30 ændrer § 53 j og § 53 k.
 - 20) Lovændringen ændrer fodnote 1 til lovens titel, § 3, stk. 2, § 23, stk. 4, og indsætter nyt stk. 5, indsætter nyt stk. 2 i § 28, ændrer i § 40, stk. 1, 1. pkt., § 40, stk. 3, § 40, stk. 4, § 41, stk. 3, § 42, stk. 2, § 46, stk. 1, § 52, stk. 4, § 54, stk. 1, og indsætter ny § 46 a.

Bilag 1**Pattedyr omfattet af § 9 a, stk. 1:****SMÅFLAGERMUS / MICROCHIROPTERA**

Alle arter, herunder

Vandflagermus

Myotis daubentoni

Damflagermus

Myotis dasycneme

Skægflagermus

Myotis mystacinus

Brandts Flagermus

Myotis brandtii

Frynseflagermus

Myotis nattereri

Bechsteins Flagermus

Myotis bechsteini

Skimmelflagermus

Vespertilio murinus

Sydflagermus

Eptesicus serotinus

Brunflagermus

Nyctalus noctula

Bredøret Flagermus

Barbastella barbastellus

Langøret Flagermus

Plecotus auritus

Dværgflagermus

Pipistrellus pygmaeus

Trolldflagermus

Pipistrellus nathusii

Pipistrellflagermus

*Pipistrellus pipistrellus***GNAVERE / RODENTIA**

Hasselmus

Musccardinus avellanarius

Birkemus

*Sicista betulina***ROVDYR / CARNIVORA**

Odder

*Lutra lutra***HVALER / CETACEA**

Alle arter, herunder marsvin

Phocoena phocoena

Bilag 2**Pattedyr omfattet af § 9 a, stk. 2:****ROVDYR / *CARNIVORA***

Skovmår

*Martes martes***SÆLER / *PHOCIDAE***

Gråsæl

Halichoerus gryphus

Spættet sæl

Phoca vitulina